

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119296108
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119296108.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jany Haluškovej ako členiek senátu, v právnej veci navrhovateľa: P. L., nar. XX. apríla XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., zast. JUDr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 40 887 481, proti osobe povinnej podľa návrhu na platenie výživného: R.. Z. L., nar. 7. júna XXXX, bytom R. XX/XX, T., o návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej podľa návrhu na platenie výživného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 11Pc/8/2019-145 zo dňa 9. marca 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 11Pc/8/2019-145 zo dňa 9. marca 2020 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) zaviazal odporcu povinnosťou platiť na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným vo výške 120,- Eur mesačne, počnúc dňom 30.05.2019, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, s tým, že už zročné výživné z dôvodu zvýšenia výživného za obdobie od 30.05.2019 do konca februára 2020, je povinný zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od doručenia rozsudku (prvá výroková veta), čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Galanta, sp.zn. 21P/126/2017 z 15.11.2017 vo výroku o určení výživného na P. L., nar. XX.XX.XXXX (druhá výroková veta). Vo zvyšku okresný súd návrh zamietol (tretia výroková veta) a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom domáhal zvýšenia výživného voči osobe povinnej z vyživovacej povinnosti (ďalej aj „odporca“, prípadne „otec“) zo sumy 90,- Eur mesačne na sumu 150,- Eur mesačne z dôvodu, že došlo k významnej zmene pomerov tak na strane navrhovateľa ako oprávnenej osoby a rovnako aj na strane osoby povinnej z vyživovacej povinnosti. V návrhu poukázal na svoje mesačné náklady, ktoré predstavujú 501,60 Eur mesačne, skutočnosť, že bol prijatý na štúdium na Technickú fakultu Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, so štúdiom má spojené zvýšené výdavky. Povinný z vyživovacej povinnosti okrem výživného navrhovateľovi žiadnym spôsobom neprispieva od odchodu zo spoločnej domácnosti s matkou, pričom podľa vedomostí navrhovateľa dosahuje príjem cca 1.000,- Eur mesačne. Odporca pritom prestal splácať úver, na ktorom matka navrhovateľa figuruje ako spoludlžník; Okresný súd Galanta, ktorý naposledy rozhodoval o vyživovacej povinnosti, pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že otec uhrádzal náklady na bývanie, hypotekárny aj americký úver vo výške 333,- Eur a žil s matkou a deťmi v spoločnej domácnosti, čo sa ale zmenilo. Odporca s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasil,

tvrdil, že bežné mesačné výdavky navrhovateľa sú zavádzajúce, niektoré sú jednorazové, na ktoré mu už v minulosti prispel (prihláška na VS, stužková, oblek) pretože žili v spoločnej domácnosti, ďalšie veci nie sú vydokladované. Niektoré náklady považoval za neprimerane vysoké. V rámci obrany odporca uviedol, že jeho príjem predstavuje 900,- Eur. Spláca úver z predchádzajúceho manželstva, z nedostatku financií si musel zobrať ďalší úver a zároveň prebieha vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z uvedeného dôvodu mu neostáva dostatok finančných prostriedkov na samostatné bývanie, živobytie a pokrytie základných potrieb; býva v podnájme s matkou, ktorá je dôchodkyňa.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 62 ods.1, ods.2, ods.3, § 75 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 36/2005 Z.z.“), pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ustanovenie § 52 a § 58 zákona č. 161/2015 Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“). Vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu, svedkyne - matky navrhovateľa a listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi v konaní.

1.3 Okresný súd zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť upravená rozsudkom okresného súdu Galanta, č.k. 21P/126/2017-84 zo dňa 15.11.2017, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu o výchove, výžive a styku s maloletými deťmi na čas po rozvode, P., nar. XX.XX.XXXX, T. I., nar. XX.X.XXXX a F. T., nar. XX.XX.XXXX. Maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, otec maloletých detí sa zaviazal prispievať na výživu v tom čase maloletého P. vo výške 90,- Eur mesačne, na výživu v tom čase malotej T. I. sumou 90,- Eur mesačne a na výživu maloletého F. T. sumou 85,- Eur mesačne. Styk otca s maloletými deťmi upravený nebol a bol ponechaný na dohodu rodičov. Poberateľkou rodinných prídavkov na maloleté deti a daňového bonusu na maloleté deti sa stala matka maloletých detí. Povinný z vyživovacej povinnosti v čase poslednej úpravy výživného mal vyživovaciu povinnosť na tri osoby, jeho čistý príjem bol cca 860,- Eur mesačne, bol pedagógom na gymnáziu v T.. Jeho výdavky na domácnosť predstavovali 100,- Eur, vlastnil osobné motorové vozidlo a splácal úver 330,- Eur mesačne. Navrhovateľ v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol študentom tretieho ročníka gymnázia, mesačné výdavky na jeho stravu, oblečenie, obuv, školské výlety a pod. predstavovali 140 Eur. Matka navrhovateľa v tom období mala čistý mesačný príjem 820,- Eur, mala vyživovaciu povinnosť na tri deti zverené jej do osobnej starostlivosti, poberala rodinné prídavky na deti v sume 70,56 Eur a daňový bonus na deti v sume 64,23 Eur. Zamestnávateľ jej poskytoval trinásť plat.

1.4 Skúmajúc zmenu pomerov na strane osoby oprávnenej a na strane osoby povinnej z vyživovacej povinnosti okresný súd zistil, že otec navrhovateľa bol do októbra 2019 zamestnancom Gymnázia Vojtecha Miháliku v T., kde jeho priemerný mesačný príjem predstavoval 1.193,- Eur + na základe dohody o vykonaní práce príjem 60,- Eur mesačne. Od novembra 2019 bol povinný z vyživovacej povinnosti zamestnancom Strednej odbornej školy technológií a remesiel v Bratislave; jeho vymeriavací základ pre november 2019 predstavoval 1.918,74 Eur, pre december 2019 sumu 1.308,73 Eur a za január 2020 sumu 1.358,62 Eur. Sám odporca uviedol, že jeho príjem u súčasného zamestnávateľa dosahuje 900,- Eur v čistom, býva striedavo v T. a v P.; v T. žije so svojou matkou v spoločnej domácnosti. Pokiaľ je v P., býva v ubytovacom zariadení pre zamestnancov, uhrádza mesačne 53,- Eur za nájom. Nie je vlastníkom nehnuteľnosti, matke na domácnosť neprispieva, naďalej je vlastníkom motorového vozidla X. iXX, rok výroby 2014. Spláca bezúčelové úvery so splátkami 90,51 Eur a 64,20 Eur mesačne. Pokiaľ poukazoval na svoje zdravotné problémy, súd prvej inštancie v tomto smere uzavrel, že z dôvodu zdravotných problémov nebol uznaný ani za čiastočne invalidného a nepreukázal ani výdavky spojené so svojím zdravotným stavom. Vo vzťahu k navrhovateľovi súd prvej inštancie poukázal na jeho výdavky súvisiace s vysokoškolským štúdiom v Nitre, uhrádza ubytovanie (37,50 Eur mesačne), stravu (35,- Eur mesačne), cestovné (40,- Eur mesačne) a ďalšie výdavky spojené so štúdiom (skriptá, ISIC, ochranné pomôcky). Zároveň má výdavky na bývanie a stravu doma, na ošatenie a obuv, kozmetiku, mobil, vreckové a pod..

1.5 Súd prvej inštancie mal v zmysle uvedeného preukázanú zmenu pomerov na strane navrhovateľa, s jeho vyšším vekom sa zvýšili náklady na jeho základné životné potreby, ktoré sú na úrovni dospelých osoby; v čase ukončenia stredoškolského štúdia boli u neho zvýšené výdavky spojené so stužkovou, vodičským preukazom a prihláškami na vysokoškolské štúdiu. Vo vzťahu k zmene pomerov na strane povinného z vyživovacej povinnosti okresný súd konštatoval, že jeho príjem je vyšší ako pri poslednom určení výživného, výdavky na bývanie a zaťaženosť hypotekárnym úverom je nižšia. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami, má prednosť aj pred úvermi, nakoľko zákon kladie pred potreby rodiča potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má

právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Pri rozhodovaní o výške výživného súd zohľadňuje kritériá pre určenie výživného uvedené v § 62 a § 75 zákona č.36/2005 Z.z.. Konštatujúc zmenu pomerov potom súd prvej inštancie považoval za primerané výživné vo výške 120,- Eur mesačne, v prevyšujúcej časti návrh na zvýšenie výživného zamietol.

1.6 Pokiaľ ide o výdavky navrhovateľa, v nich boli zarátané aj výdavky súvisiace s hypotekárnym úverom a stavebným sporením; ide o úvery, ktoré sa týkajú výdavkov matky navrhovateľa a jej manžela; nejde o výdavky navrhovateľa. Súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodné námietky povinného z vyživovacej povinnosti, že spláca úver z predchádzajúceho manželstva a preto bol nútený si zobrať ďalšie spotrebiteľské úvery, nakoľko na základe výsluchu svedkyne bolo preukázané, že tieto úvery splatila matka navrhovateľa, sú už uhradené. Ak povinný z vyživovacej povinnosti namietal výdavky na cestovné vzhľadom k bezplatnej vlakovej doprave študentov, okresný súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľa, že cestovanie vlakom by pre neho bolo časovo náročnejšie. Sám povinný z vyživovacej povinnosti na cestovanie používa motorové vozidlo s odôvodnením, že je to pohodlnejšie a efektívnejšie. Prípadný príjem navrhovateľa z brigád neovplyvňuje vyživovaciu povinnosť povinného z vyživovacej povinnosti, brigády navrhovateľa sú prejavom zodpovedného prístupu navrhovateľa, ktorý v rámci svojich možností prispieva na úhradu svojich potrieb.

1.7 Okresný súd rozhodol aj o zročnom výživnom spolu vo výške 300,- Eur, nakoľko vyživovaciu povinnosť upravil s účinnosťou odo dňa podania návrhu; zročné výživné tak predstavuje zvýšené výživné odo dňa 30.05.2019 do konca februára 2020.

1.8 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p. a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal povinný z vyživovacej povinnosti včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby sa výška jeho vyživovacej povinnosti nemenila a ostala na úrovni, ako rozhodol Okresný súd Galanta v rozsudku sp.zn. 21P/126/2017 zo dňa 15.11.2017.

2.1 V konkrétnostiach len namietal, že v dôsledku vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa rozsudku 8C/35/2018 Okresného súdu Galanta zaplatil matke navrhovateľa sumu 22.839,48 Eur, na čo si vzal úver č. XXXXXXXXXX, ktorý zvýšil jeho pravidelné mesačné poplatky na takú úroveň, že mu nie je umožnené dôstojne žiť. Jeho mesačné výdavky predstavujú 296,- Eur výživné, 391,- Eur mesačne splátky úveru a ubytovanie 50,- Eur mesačne.

3. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu považoval odvolanie otca za účelové s cieľom vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, nevidel dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktoré žiadal, aby odvolací súd potvrdil.

3.1 Zdôraznil, že povinný z vyživovacej povinnosti nespochybnil výdavky navrhovateľa resp. výšku výživného z dôvodu jej opodstatnenosti ale len v dôsledku ďalšieho úveru na jeho osobu. Tvrdil, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, pričom vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k zníženiu majetkových pomerov povinného z vyživovacej povinnosti, ale iba k vyporiadaniu majetku, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Skutočnosť, že si povinný z vyživovacej povinnosti zobral ďalší úver spoločne a nerozdielne so svojou matkou, nemá žiadny vplyv na jeho majetkové pomery; existujúci záväzok len nahradil novým záväzkom a zo zmluvy o úvere nevyplýva, že požiadal o úver na úhradu sumy určenej k vyporiadaniu BSM. Majetkové pomery a schopnosti povinného z vyživovacej povinnosti výrazne presahujú výšku určeného výživného, ktoré je výrazne pod hranicou životného minima na plnoletého (navrhovateľa).

4. Odvolateľ sa k vyjadreniu navrhovateľa písomne napriek výzve súdu písomne nevyjadril. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 65 a § 66 C.m.p, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. vo výrokoch I., II. a IV potvrdil. Odvolateľ nešpecifikoval, voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie podáva; z obsahu podaného odvolania je však zrejmé, že odvolanie čo do zamietajúceho výroku (výrok III.) odvolanie nepodal, v konečnom dôsledku vo vzťahu k výroku III. by nebol oprávnenou

osobou na podanie odvolania z dôvodu, že tento zamietajúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie je na jeho prospech.

5.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len a skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie povinného z vyživovacej povinnosti nie je dôvodné; krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené náležitým preskúmaním sociálnych pomerov účastníkov.

6.1 V zmysle platnej právnej úpravy plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je obmedzené na obdobie, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a podobne. Len samotná skutočnosť, že dieťa je schopné nejakej zárobkovej činnosti nestačí, aby došlo k zániku vyživovacej povinnosti. Uprednostňuje sa záujem oprávneného, preto v prípade, ak dieťa pokračuje v príprave na konkrétne povolanie v ďalšom vzdelávaní, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

6.2 S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania v prejednávanej veci odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne. Okresný súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie, osobitne sa v napadnutom rozsudku vysporiadaval s argumentáciou odvolateľa a uviedol, z akých dôvodov tieto námietky nepovažoval za podstatné. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje závery vo vzťahu k zmene pomerov na strane osoby oprávnenej a osoby povinnej z vyživovacej povinnosti; súd prvej inštancie dôsledne uviedol, z akých dôvodov nepovažoval niektoré náklady vyčíslené navrhovateľom za výdavky, ktoré by znášal on a ktoré mali podľa navrhovateľa vplyv na výšku vyživovacej povinnosti. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa všetky požiadavky na zákonné rozhodnutie. Výživné určené okresným súdom navrhovateľovi síce nie je vzhľadom na potreby a vek navrhovateľa, pokračujúceho v príprave na budúce zamestnanie štúdiom na vysokej škole postačujúce, v danom prípade musí však byť výška vyživovacej povinnosti limitovaná aj možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného z vyživovacej povinnosti, ktorý má ešte dve vyživovacie povinnosti, z toho jednu na maloleté dieťa, pochádzajúce z manželstva rodičov navrhovateľa. Výživné od otca pre navrhovateľa, ktorý študuje na vysokej škole, v rámci denného štúdia, vo výške 120- Eur mesačne pri vyčíslených a bežných nákladoch, nákladoch na bývanie, stravu, učebné pomôcky, cestovné, bežné základné potreby a výdavky súvisiace so zdravotným stavom s predpokladom, že výživným bude prispievať aj matka navrhovateľa, predpokladá zabezpečenie aspoň tých základných potrieb navrhovateľa, splnenie ktorých mu v príprave na ďalšie zamestnanie umožní; zrejme však len za predpokladu, že sám navrhovateľ si ďalšie nevyhnutné prostriedky na štúdium a základné potreby sám zabezpečí. V konečnom dôsledku, ako správne podotkol navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, závery súdu prvej inštancie pokiaľ ide o odôvodnené potreby navrhovateľa, povinný z vyživovacej povinnosti nenamietal.

6.3 Krajský súd po oboznámení sa s obsahom spisu konštatuje, že naposledy bola vyživovacia povinnosť otca upravená rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 21P/126/2017-84 dňa 15.11.2017, povinný z vyživovacej povinnosti bol zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa sumou 90 Eur mesačne, na výživu maloletej T. I. sumou 90,- Eur mesačne a na výživu maloletého F. T. sumou 85,- Eur mesačne. Je nesporné, že na strane navrhovateľa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov; v čase posledného rozhodovania o výške výživného bol študentom gymnázia v Nitre. Naproti tomu v súčasnosti je poslucháčom Technickej fakulty Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre s tým súvisiacimi bežným každodennými potrebami a najmä v súvislosti s nákladmi, ktoré sú pre štúdium na vysokej škole nevyhnutné. Zmenu pomerov navrhovateľa povinný z vyživovacej povinnosti v podanom odvolaní ani nespochybnil. Došlo k zmene pomerov aj na strane povinného z

vyživovacej povinnosti, jeho príjem v čas posledného rozhodovania súdu predstavoval cca 860,- Eur, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie sa jeho príjem mierne zvýšil. S prihliadnutím na vyššie uvedené bola nová úprava vyživovacej povinnosti dôvodná.

6.4 Pokiaľ ide o výšku výživného súd prvej inštancie tak správne prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Výška výživného je tak limitovaná odôvodnenými potrebami osoby oprávnenej a možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi osoby povinnej, ktorou je v danom prípade odvolateľ. Ak okresný súd na tieto kritériá prihliadal, jeho rozhodnutie nie je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia. Nie sú výnimočné situácie, keď výživné na plnoleté dieťa je určené vo výške minimálneho zákonného výživného a ani situácie, keď je výživné určené vo výške vyššej, ako tomu bolo v prejednávanej veci. Výživné je individualizované práve na základe odôvodnených potrieb oprávnenej osoby a možností, schopností a majetkových pomerov osoby povinnej.

6.5 Pokiaľ odvolateľ poukazoval na skutočnosť, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo k rozhodnutiu vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, táto skutočnosť nie je nová. Odvolateľ si musel byť počas konania pred súdom prvej inštancie vedomý existencie ďalšieho konania (vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov), existenciou tohto konania sa v konaní o zvýšenie výživného bránil. Odvolací súd však v zhode s právnym názorom navrhovateľa uvedenom v písomnom vyjadrení k odvolaniu zdôrazňuje, že povinnému z vyživovacej povinnosti nevznikol žiaden nový záväzok, ktorý by pred tým nemal; došlo len k zmene záväzku v tom rozsahu, že bol vyporiadateľný majetok (a teda aj záväzky) pochádzajúci z rozvedeného manželstva. Na platenie dovtedy nevyporiadateľného bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo bývalí manželia v úverových vzťahoch zaviazaní spoločne a nerozdielne, po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozsudkom súdu bude povinný z vyživovacej povinnosti splatiť len na neho pripadajúcu časť úverového zaťaženia. Ako však súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku zdôraznil, vyživovacia povinnosť je prioritným záväzkom rodiča a plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými záväzkami povinného rodiča. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolaciu argumentáciu povinného z vyživovacej povinnosti za takú, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania postupoval správne a v súlade so zákonom, preto odvolanie nie je dôvodné. Výška zvýšeného výživného zodpovedá kritériám uvedeným v § 62 a § 75 zákona č. 36/2005 Z.z., nezodpovedá síce celkom odôvodneným potrebám osoby oprávnenej, je však limitovaná možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi osoby povinnej. Dochádza pritom k zvýšeniu doposiaľ určeného výživného o 30,- Eur mesačne, odvolací súd je toho názoru, že zvýšenie výživného o uvedenú sumu neznamená pre povinného z vyživovacej povinnosti neprímerané riziko. V zmysle uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že výrok I. napadnutého rozsudku (stanovujúci výšku vyživovacej povinnosti a výšku a splatnosť zročeného výživného) a závislé výroky II. a IV. (o nároku na náhradu trov konania) je potrebné potvrdiť, nakoľko nezistil dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

8. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rovnako rozhodoval podľa § 52 C.m.p., tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 55 C.m.p. nezistil.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).